

ще въ Хайделбергъ и въ 1581 г. постъпилъ да следва въ Маулбронъ, дето проявилъ голѣми способности. Следъ смъртта на баща си въ 1589 г. Кеплеръ продължилъ образованието си въ протестантската духовна академия въ Тюбингенъ, гдето завършилъ следъ 2 години.

Следъ като се запозналъ съ учението на Коперника за въртението на земята около слънцето, той се заелъ сериозно и усилено съ изучаването на математика и астрономия. Въ 1594 год. станалъ професоръ по математика въ Грацъ. Тукъ той написалъ първото си съчинение „Тайнитѣ за сътворението на свѣта“ въ 1596 год., и почналъ кореспонденция съ Галилея. Като протестантинъ билъ преследванъ и се преселилъ въ Прага, гдето станалъ помощникъ на астронома Тихо Брахе. Следъ смъртта на последния, той билъ назначенъ за кралски придворенъ астрономъ и математикъ. Въ Прага Кеплеръ прекаралъ 11 години. Презъ това време той, възъ основа наблюденията на Тихо Брахе, открива законитѣ за движението на планетитѣ, изложени въ знаменитото му съчинение „Нова астрономия“.

Чрезъ тѣзи закони той ни посочи ясно пжтищата, по които планетитѣ обикалятъ около Слънцето и скоростта, съ която тѣ се движатъ. Затова Кеплеръ получилъ име законодатель на небото.

Открититѣ отъ него три закона сж три:

1—я: Планетитѣ отъ слънчевата система обикалятъ около Слънцето по пжтища, които иматъ видъ на елипса, (сплесната окръжностъ) въ едина на фокуситѣ на която се намира Слънцето;